

Zaaknummer 2012-T681 B

27 februari 2015

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: aangeklaagde,
juridisch adviseur: mr. H. Anker.

1. De procedure

Op 11 november 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager [naam] tegen aangeklaagde de heer [naam]. De KLAC heeft de Aartsbisschop van het Aartsbisdom Utrecht geadviseerd de klacht gegrond te verklaren, voor zover het misbruik bestond uit het enkele malen (op verschillende dagen) vastpakken en betasten van klager door aangeklaagde en het door aangeklaagde tegen klager aanrijden. Wat betreft de verdergaande handelingen kon de klacht van klager niet tot een advies tot gegrondverklaring leiden.

Mr. H. Anker heeft bij brief van 25 november 2014 (ingekomen op 27 november 2014) namens aangeklaagde een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 11 november 2014.

Mr. R.A. Hebly heeft bij brief van 11 december 2014 (ingekomen 11 december 2014) namens klager gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 23 januari 2015 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Aangeklaagde stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen, nu het advies onvoldoende is gemotiveerd. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd:

- a) Door aangeklaagde is een beroep gedaan op verjaring. Hierop is door de KLAC niet principieel inhoudelijk ingegaan. Het beroep is ongemotiveerd verworpen.
- b) In het advies wordt gebruik gemaakt van het Decreet tot instellen van een voorafgaand onderzoek, d.d. 21 december 2011. Tegen dit Decreet is tijdig en schriftelijk bezwaar gemaakt door de advocaat van aangeklaagde. Het Decreet is aldus nog niet onherroepelijk. Het gaat dan ook niet aan om in een klachtenprocedure tot het “bewijs” te bezigen een geschrift dat nog geen definitieve status kent.

- c) De KLAC maakt ontoelaatbaar gebruik van de verklaring van [naam] als schakelbewijs. [naam] kan niets verklaren omtrent eventueel seksueel misbruik, gepleegd door aangeklaagde jegens klager. Het gebruik van de verklaring van [naam] als schakelbewijs is onjuist nu de beweerde modus operandi in de beide klachtzaken totaal verschillend is.
- d) Feitelijk zou de klachtenprocedure gevoerd moeten worden door een klager tegen het bisdom. [Aangeklaagde] is dan onderwerp van de klacht, maar geen zelfstandige partij, niet de aangeklaagde. De procedure voorschriften zijn daar ook op geschreven. Een dergelijke procedure kan en mag de rechtspositie van [aangeklaagde] niet raken. Thans is via een civiele procedure (voorlopig getuigenverhoor) het elementaire nemo tenetur beginsel omzeild. De KLAC had om die reden de verklaringen uit de civiele procedure niet mogen gebruiken in de klachtenprocedure

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt ten aanzien van hetgeen door aangeklaagde is aangevoerd het volgende:

Ten aanzien van a)

Door de KLAC is in haar advies van 11 november 2014 (onder punt 4.1.) overwogen dat de Procedure niet bepaalt dat een klacht op grond van mogelijke strafrechtelijke of civielrechtelijke verjaring buiten behandeling blijft. De Procedure kent immers geen verjaring. De bijzondere kamer is van oordeel dat het advies wat betreft dit punt voldoende is gemotiveerd.

Ten aanzien van b), c) en d)

De bewijslast in de Procedure heeft niet de zwaarte van strafrechtelijk of civielrechtelijk bewijs. Bij de beoordeling van een klacht is voor de KLAC uitgangspunt dat de klacht van een klager of klaagster wordt gesteund door ander bewijs - feiten en/of omstandigheden - die het seksueel misbruik voor een objectieve buitenstaander aannemelijk maken. Dit "bewijs" is niet aan formeel-juridische regels gebonden. De bijzondere kamer is dan ook van oordeel dat door het gebruik van het Decreet, de verklaring van [naam] en de verklaringen uit de civiele procedure als steunbewijs geen sprake kan zijn van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling

De toetsing in een bezwaarprocedure is beperkt tot de vraag of een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet bedoeld als een mogelijkheid om in bezwaar dezelfde klacht opnieuw te behandelen. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. Het oordeel over de waardering van het aan de behandelend kamer voorgelegde bewijs is evenzeer aan die kamer voorbehouden. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

Hetgeen de behandelend kamer met betrekking tot de waardering van de aangedragen “bewijs” als steunbewijs (onder punt 4.5. van haar advies) heeft overwogen kan de toetsing van de bijzondere kamer doorstaan. De behandelend kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd door klager, de kerkelijk gezagsdrager en aangeklaagde toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel over de waarde van het aan haar voorgelegde bewijs heeft kunnen komen. Het is voor de behandelend kamer niet noodzakelijk dat zij per aangevoerd “bewijs”, belastend of ontlastend, ingaat op de waarde van dit “bewijs”.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

4. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 27 februari 2015 door mevrouw mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel, voorzitter, mr. G.A.M. Stevens en mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.